

Så er det klart, som vi også har hørt lidt i dag, at der er nogle tendenser i Europa i øjeblikket, der er meget ubehagelige. Der er nogle grupper, nogle partier, som har mere vind i sejlene, end de burde have, og derfor er vi i Venstre også meget optaget af – netop når man taler om et så følsomt område som flygtninge- og asylpolitik – at den fremmedfjendske holdning, man har i visse kredse også her i salen, ikke får lov til at få nogen form for indflydelse på EU's politik på dette område.

Derfor er jeg faktisk tilfreds med, at statsministeren her i dag har sagt, at det er en sag, man vil bringe op, for jeg tror, det er rigtigt at få den bragt op over for de andre lande, inden den begynder at få indflydelse på den politik, der bliver ført af de forskellige regeringer. Vi har jo lige set, at man i Østrig har fået et meget nationalistisk parti som det næststørste i landet, og nu skal vi ikke blande os i intern østrigsk politik, men jeg synes i hvert fald, det er vigtigt, at man hæver fanerne og siger, at vi skal have nogle ordentlige regler.

Når vi ser på de ydre grænser, skal flygtningepolitikken naturligvis som det næste skridt følges op af nogle fælles regler for, hvordan vi behandler disse mennesker ordentligt, når de er kommet ind i EU. Der skal ikke længere være tale om, at de er tvunget til at bo i visse lande; de skal selvfølgelig kunne rejse omkring ligesom alle mulige andre, og jeg mener, det er det næste skridt, og at det altså vil blive truffet meget hurtigt efterfølgende. Vi har allerede set forslag fra EU i den retning.

Jeg kan godt dele hr. Keld Albrechtsens frygt for, at det måske umiddelbart er lidt lettere at få flertal i EU-landene for at lukke lidt af og lave oplysningskampagner. Men det ændrer altså ikke ved, at EU allerede har fremsat forslag om, hvordan f.eks. flygtninge og asylansøgere på visse betingelser kan vandre frit omkring i landene, som vi ser det med pensionister, studerende og andre. Den pæne del af flygtningepolitikken er også på vej, og det er i hvert fald vigtigt for os, at de to ting følges ad.

Det er oplagt, at international kriminalitet er et vigtigt fællesskabsanliggende, som vi naturligvis støtter at man løser i EU. Det er oplagt, at EU har behov for at fastlægge, hvad de grundlæggende rettigheder er i EU, selvfølgelig i overensstemmelse med FN's menneskerettigheder.

Til sidst skal jeg sige, at vi ikke kan stemme for Enhedslistens forslag til vedtagelse.

Lene Espersen (KF):

Jeg vil også indlede med at kvittere for det initiativ, som jeg forstår regeringen tager med hensyn til fremmedhad og fremmedfrygt, at man tager det op som et tema, som et debatpunkt.

Jeg synes, det er vigtigt og rigtigt at gøre det på nuværende tidspunkt. Det er en god timing, og hvis ikke man skulle gøre det i EU-regi, ved jeg sådan set ikke, hvor man skulle gøre det. EU-samarbejdet står jo for to væsentlige ting, nemlig tolerance og forståelse for andre kulturer. Det er hele hjertet og kernen i EU-samarbejdet og det, man på en eller anden måde er fælles om, så jeg synes, det er rigtigt og godt set af statsministeren, og vi bifalder det initiativ.

På det kommende topmøde er der jo flere væsentlige dagsordenspunkter, og som debatten allerede har formet sig, er der ingen tvivl om, at rapporten fra arbejdsgruppen på højt niveau vedrørende asyl- og indvandring og de såkaldte handlingsplaner er noget af det, der har påkaldt sig megen opmærksomhed. Vi er faktisk meget enige med statsministeren og andre her i salen, der var inde på, at det er et skridt i den rigtige retning. Der er utrolig meget godt, der ligger til grund for de rapporter, ikke mindst det, at man vil forbedre livsbetingelserne i hjemlandet for de mennesker, der ellers ville emigrere eller flygte. Vi synes, det er vigtigt, og der er jo også tradition for, og det har altid været synspunktet i Danmark, at man skal sikre demokratiseringsprocessen og fremme den økonomiske stabilitet som den bedste måde, hvorpå man imødegår, at folk flygter som følge af nød og elendighed.

Vi synes selvfølgelig også, det er meget rigtigt, at EU i denne fase ikke kun fokuserer på symptomerne, men også fokuserer på årsagerne. Vi synes, det er glædeligt, at EU-landene har kunnet nå til enighed om et fælles grundlag, og der er ingen tvivl om, at den debat, der bl.a. har været om byrdefordelingen under Kosovo-konflikten, efter vores mening ikke altid foregik på et ligeværdigt grundlag. Derfor synes vi også, det er positivt, at man nu er nået til enighed om at finde en fælles politik og som sagt en politik, der samtidig har flere forskellige ben at gå på.

For at disse handlingsplaner kan blive ført ud i livet, kræves det dog, at man bl.a. også skal